

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117677952/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

stolte Broder vendt hjem — Eders Aand er hans — jeg troede ikke saa megen Mildbed kunde rummes i en Mands Vilje. Lad det da blive derved — vær hos mig som min Broder — eller forlad mig som min Broder — men tal aldrig om Elskov, hverken med Ord eller Øjne, thi jeg kender intet Svar.*

Gro havde talt. Og hendes Stemme forsvandt og gik ligesom over i den sagte Susen i Vandpilene ved deres Fødder. Selv lænede hun Hovedet i sine Hænder og skjulte sine Øjne.

Men Sølvør svarede bortvendt, idet hans Øjne fulgte en Svane, der langsomt gled forbi som en hvid Skygge paa Gravens violette Vand, idet den nejede sin Hals til lydløs Hilsen for den skønne Gro:

*Hvad hjælper det da, Gro, at jeg bliver her som denne Svane, der sejler rundt og rundt i den samme Grav om den samme røde Borg — den glider og glider og finder ingen Ende paa sin Sejlads — og dog naar den aldrig Havet og ind i Borgen ikke heller. Intet over- eller underjordisk Vand fører derind. Fra hin Nat, da I ydmygede mig, Gro, har min Sjæl kreset om Jer som om Lykkens gyldne Borg — men altid finder jeg den stænget. Ingen Strøm fører